

Fővárosi Ítéltábla, mint
másodfokú közösségi védjegy bíróság
8.Pf.21.808/2012/5.

A Fővárosi Ítéltábla a Hetényi Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Hetényi Kinga ügyvéd) által képviselt felperes neve (...) felperesnek, a dr. Borbás Gábor ügyvéd (fél címe 1) által képviselt I.rendű alperes neve (...) I. rendű és II.rendű alperes neve (...) II. rendű alperesek ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. március 9. napján kelt 1.P.23.589/2011/12. sorszámú ítélete ellen az alperesek 14. sorszám alatti fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és megállapítja, hogy a II. rendű alperes 2006. június 6-án azzal, hogy a www.e....de internetes oldalon „BMW” megjelöléssel ellátott kulcstartót forgalmazott, valamint 2006. június 6-ától 2010. november 20-áig ilyen terméket eladásra felkínált, bitorolta a felperes ... lajstromszámú „BMW” ábrás közösségi védjegyét. A II. rendű alperessel szemben a fenti időszakra vonatkozóan előterjesztett gazdagodás visszatérítése iránti kereseti kérelmet elutasítja. A felperes javára megállapított elsőfokú perköltség összegét 500.000 (Ötszázezer) forintra leszállítja. Az elsőfokú ítéletet egyebekben helyben hagyja.

A felek másodfokú perköltségeiket maguk viselik.

A II. rendű alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetékből 280.000 (Kétszáznyolcvanezer) forintot a felperes köteles megfizetni külön felhívásra az államnak, míg 100.400 (Százezer-négyszáz) forintot az állam visel.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A közösségi védjegy bírósággént is eljáró Fővárosi Törvényszék ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy 2009. október 1-től 2010. november 20-ig „BMW”, „MINI”, illetőleg speciális kialakítású „M” betűs

megjelöléssel ellátott gépjárműalkatrészeket, illetőleg egyéb gépjármű kiegészítő termékeket kínált eladásra és forgalmazott a „www.e....de” internetes honlapon keresztül, bitorolta a felperes . lajstromszámú „BMW”, a ... lajstromszámú „MINI” ábrás közösségi védjegyeit, valamint a ... lajstromszámú „M” ábrás nemzetközi védjegyét.

Megállapította továbbá, hogy a II. rendű alperes 2006. június 6-tól 2010. november 20-ig azzal, hogy a „www.e....de” internetes oldalon keresztül „BMW” megjelöléssel ellátott kulcstartót kínált eladásra és forgalmazott, bitorolta a felperes ... lajstromszámú „BMW” ábrás közösségi védjegyét. Megállapította azt is, hogy a II. rendű alperes 2009. október 1-től 2010. november 20-ig azzal, hogy olyan gépjármű alkatrészeket kínált eladásra és forgalmazott, amelyek „BMW”, „MINI”, illetőleg speciális „M” betűs megjelöléssel voltak ellátva, bitorolta a felperes ... lajstromszámú „BMW”, ... lajstromszámú „MINI” ábrás közösségi védjegyeit, valamint ... lajstromszámú „M” ábrás nemzetközi védjegyét.

Az alpereseket eltiltotta a további jogsértéstől, kötelezte őket, hogy szolgáltatassanak adatot a jogsértő termékek értékesített mennyiségéről, az értékesítés során realizált bevételről, továbbá arra, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 4.282 eurót, illetve a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 11.934 eurót. Valamint kötelezte az alpereseket, hogy a jogsértéssel érintett termékeket egyetemlegesen viselt saját költségükön semmisítsék meg.

Végül egyetemlegesen kötelezte az alpereseket, hogy a felperesnek fizessenek meg 1.163.340 forint perköltséget.

A tényállásban megállapította, hogy a felperes a jogosultja a ... közösségi lajstromszámú „BMW” betűket tartalmazó ábrás védjegynek, aminek oltalma a Nizzai Megállapodás 2-18., 20-25., 27-30. és 32-42. osztályaiba tartozó árukra és szolgáltatásokra nyújt oltalmat. Jogosultja továbbá a ... lajstromszámú „MINI” szót magában foglaló ábrás közösségi védjegynek, aminek oltalma a 4., 6., 9., 12., 14., 16., 18., 25., 27. és 28. osztályokban áll fenn. Ugyancsak javára került lajstromozásra a 7., 9., 12., 14., 16., 18., 25., 28., 37. és 41. osztályokban ... szám alatt az „M” betűt is feltüntető nemzetközi ábrás védjegy.

Rögzítette, hogy az I. rendű alperes 2006. június 27-én jött létre, beltagja és tisztségviselője a II. rendű alperes. Utóbbi 2006. június 6-tól a „www.e....de” internetes oldalon „BMW” megjelöléssel ellátott gépjármű kiegészítő tárgyakat kínált eladásra és forgalmazott, illetve ugyanitt az alperesek 2009. október 1. és 2010. november vége között „BMW”, „MINI”, valamint speciális „M” betűs megjelöléssel ellátott gépjármű alkatrészeket kínáltak eladásra és forgalmaztak. Alperesek a 2010. augusztus 23. és november 23. közötti időszakban 918 euró értékben forgalmaztak. A II. rendű alperes engedély nélküli tevékenysége kapcsán a felek között korábban már levelezés folyt. A felperes jelzése nyomán a „dealmind” felhasználói név alatt szereplő II. rendű alperest az internetes rendszerből egy időre törölték is. Az alperesek ezt követően „easterndeal” és „tuning trade” felhasználónevekkel kínáltak fel eladásra, illetve értékesítettek sérelmezett ábrákkal jelölt termékeket.

A felperes módosított keresetében védjegyei bitorlásának a megállapítását kérte az összetéveszthetőségig hasonló megjelölésekkel ellátott termékek engedélye nélküli eladásra felkínálása és forgalmazása alapján az I. rendű alperes esetében 2009. október 1-től, a II. rendű alperes tekintetében 2006. június 6-tól kezdődően 2010. november 20-án befejeződött. Emellett kérte az alpereseket eltiltani a további jogsértéstől, kérte adatszolgáltatásra és a jogsértő termékek megsemmisítésére és az elért gazdagodás visszatérítésére kötelezésüket. Perköltség igényét a kereseti illeték, a közjegyzői és az ügyvédi munkadíjak alapján okiratokkal alátámasztottan 4.062.215 forintban jelölte meg.

Az alperesek a kereset elutasítását indítványozták. A védjegyek használatát nem tették kétségessé, de vitatták, hogy 2009. október 1. előtt akár egyetlen eladást is realizáltak volna, ezt követően pedig tevékenységük több hónapon keresztül szünetelt, illetve eladásra heti egy alkalommal, néhány termék vonatkozásában került sor, de a magatartással még a pert megelőzően felhagytak, adatot is szolgáltattak az elért bevételről. Ezért eltúlzottnak találták a gazdagodás visszatérítésével kapcsolatos követelést.

Az elsőfokú bíróság a Tanács közösségi védjegyről szóló 207/2009/EK rendelete (Kvr.) 9. cikk (1) bekezdés b) pontja, (2) bekezdés b) pontja, 14. cikk (1) bekezdése, valamint a védjegyekről és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (2) bekezdés b) pontja, (3) bekezdés b) pontja, 27. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a)-c), e) és f) pontjai alapján a keresetet alaposnak találta.

Utalva a Pp. 164. § (1) bekezdésére a csatolt közjegyzői jegyzőkönyvekkel igazoltnak találta, hogy a felperes képviselője az „e...”-en keresztül sikeresen licitált négy darab „BMW” megjelöléssel ellátott króm szelepsapkára, azokat 2010. szeptember 1-jén át is vette. A 6/F/3. és a 8/F/2. szám alatt csatolt iratok azt is tanúsítják, hogy a „tuning trade” felhasználónevű eladó rendszeresen jelentkezett az „e...”-en, illetve hogy 2010. augusztus 23. és november 23. között több mint száz értékesítés kapcsolható hozzá. A pert megelőző levelezésben a II. rendű alperes nyilatkozott is arra, hogy saját nevében realizált néhány eladást. A felperesi okirati bizonyítékokkal szemben nem találta elegendőnek a II. rendű alperes azon előadását, hogy 2006. júniusától csak néhány havonta tett eladási ajánlatot, amiből nem jött ügylet létre, illetve ellentmondást vélt felfedezni azon állításában, miszerint 2006. júniusában végleg kitiltották a nevezett internetes áruházból. Az elsőfokú bíróság az üzemeltető német nyelvű, átmeneti felfüggesztésről szóló tájékoztatását nem fogadta el annak bizonyítására, hogy a II. rendű alperes az internetes vásárlótérben két évig ne jelent volna meg, hanem a felperesi iratok alapján arra a következtetésre jutott, hogy 2006. júniusától folyamatosan kínált fel eladásra és értékesített jogsértő termékeket.

Mivel az I. rendű alperes sem a megjelölt időszakot, sem a jogsértő magatartásokat nem vitatta, ezért e körben is megállapította a védjegybitorlást és eltiltotta az alpereseket a további jogsértéstől. A teljes körű adatszolgáltatás elrendelésére is

alapot látott arra tekintettel, hogy az alperesek által közölt és az „e...” honlaptól kapott értékesítési adatok között ellentmondás volt. A megsemmisítésről is rendelkezett, mert az alperesek nem igazolták, hogy nincsenek már náluk jogsértő termékek.

Alaposnak ítélte az elsőfokú bíróság a gazdagodás visszatérítésére irányuló igényt. Mivel az alperesek által közölt bevételi adatok nem voltak figyelembe vehetők, továbbá hogy a jogsértés a teljes peresített időszakban megállapítást nyert, az elsőfokú bíróság a Ptk. 359. § (1) bekezdésének analógiájával általános kártérítést alkalmazott. Az „e...”-től nyert értékesítési adatokból indult ki és elfogadva a felperesi számítást a 2006. június 6. és 2009. október 1. közötti időre a II. rendű alperest, mint egyedüli jogsértőt 11.934 euró, az ezt követő, közös felhasználónév alatt megvalósított védjegybitorlás után pedig az alpereseket egyetemlegesen 4.284 euró gazdagodás visszatérítésére kötelezte. Az alperesek egyetemleges felelősségét - utalva a Ptk. 334. § (1)-(2) és 344. § (1) bekezdésére - azzal indokolta, hogy a II. rendű alperes egyben az I. rendű alperes beltagja és törvényes képviselője is, így annak elválasztása, hogy az egyes jogsértő termékek eladása mennyiben az I., illetve a II. rendű alperes tevékenységének a része, nem lehetséges. A marasztalási összeg euróban való meghatározására azért látott lehetőséget, mert az alperesek a német internetes oldalon keresztül ebben a pénznemben realizálták a bevételt.

A perköltség megállapításánál a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint járt el, mert az alperesek okot adtak a perre, hiszen a jogsértést nem ismerték el teljes egészében és adatszolgáltatásuk sem volt teljes. A lerótt 294.600 forint kereseti illetéken és az igazolt 128.740 forint közjegyzői költségen felül azonban csak mérsékelten állapította meg a felperest képviselő ügyvédek munkadíját, mert az igényelt 4.062.215 forint helyett csupán 750.000 forintot látott a kifejtett tevékenységgel és az ügy egyéb körülményeivel arányban állónak.

Az ítélettel szemben az alperesek éltek fellebbezéssel, de az I. rendű alperes a fellebbezését visszavonta.

A II. rendű alperes fellebbezése az ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására irányult, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését indítványozta.

Álláspontja szerint a döntés jogszabálysértő és megalapozatlan. Érvelését megismételve fenntartotta, hogy a perre nem adott okot. Sérelmezte, hogy az eljáró bíróság az „e...”-ről való végleges kitiltást igazoló általa csatolt e-mailt annak okán rekesztette ki, hogy az német nyelvű okirat, ugyanakkor a felperes által csatolt nagyszámú német nyelven írt dokumentumot elfogadta azok magyar nyelvű fordítása nélkül is. Megalapozatlan volt az általános kártérítés alkalmazása, mert az ügyletek számáról a felek által szolgáltatott bizonyítékokból konkrét adatok álltak rendelkezésre. Ezen túl a felperes a marasztalási összeget az utolsó tárgyaláson nem euróban, hanem forintban jelölte meg. Előadta, miszerint az elsőfokú bíróság

eljárási hibát vétett, amikor indítványa ellenére sem kötelezte a felperest az „easterndale” és „tuningdale” felhasználók letiltása érdekében általa az „e...”-hez benyújtott letiltási kérelmekre vonatkozó adatok közlésére, noha jelezte, hogy az ő megkeresésére az „e...” nem reagált és ezzel akadályozva volt a magatartás folyamatossága körében őt terhelő bizonyítási kötelezettség teljesítésében. Kifogásolta, hogy az indítvány mellőzésének az indokolásban sem adta okát az eljáró bíróság. Végül a 2006. június 6. és 2007. január 20. közötti időszakra vonatkozó követelés elévülésére is hivatkozott.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

Az I. rendű alperest érintő ítéleti rendelkezéseket a fellebbezés nem támadta, ezért ebben a körben a másodfokú bíróság nem vizsgálódott, e tekintetben a döntés jogerőre emelkedett.

A II. rendű alperes fellebbezése nagyobb részben alapos.

Az elsőfokú bíróság döntésével a másodfokú bíróság részben egyetértett, részben az ítélet megváltoztatására látott indokot az alábbiakban foglaltak szerint.

Az eljáró bíróság a Kvr. 9. cikk (1) bekezdés b) pontja, (2) bekezdés b) pontja, 14. cikk (1) bekezdése, valamint a védjegyekről és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (2) bekezdés b) pontja, (3) bekezdés b) pontja, 27. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a)-c) és f) pontjainak helyes alkalmazásával és a bizonyítékok ésszerű mérlegelésével állapította meg, hogy 2009. október 1. és 2010. november 20. között a II. rendű alperes gépjármű alkatrészek eladásra kínálásával bitorolta a felperes perbeli védjegyeit és köteles az elért gazdagodást visszatéríteni. Megfelelően alkalmazta a felperes által megjelölt egyéb jogkövetkezményeket is.

A ... lajstromszámú „BMW” közösségi ábrás védjegy kulcstartók felkínálása és forgalmazása által történt jogsértést megállapító, és e körben a II. rendű alperest gazdagodás visszatérítésére kötelező döntését a másodfokú bíróság csak részben osztotta. A rendelkezésre álló adatokból, elsősorban a 6/F/1. számon csatolt „www.e....de” internetes oldalról letöltött tartalomból és a felek pert megelőző levelezéséből a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a II. rendű alperes a „dealmind” felhasználói név alatt bizonyítottan kizárólag 2006. június 6-án forgalmazott olyan a védjegy árujegyzékébe tartozó terméket, nevezetesen kulcstartót, amelyen látható „BMW” megjelölés azonos a 000091884 lajstromszámú ábrás közösségi védjeggyel, abban ugyanakkor egyetértett az ítélettel, hogy az ilyen terméket 2010. november 20. napjáig folyamatosan eladásra kínálta a megjelölt honlapon.

Alaptalanul hivatkozott a fellebbezés arra, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az „e...”-ről való végleges kitiltást igazoló általa csatolt német nyelvű e-

mailt, mert amint arra a felperes helyesen hivatkozott az elsőfokú eljárásban értékelésre került a felhívott levél, azonban abból csupán az átmeneti felfüggesztés volt kiolvasható, ami nem támasztotta alá azon alperesi előadást, hogy az internetes áruházból véglegesen vagy legalább két évre kitiltásra került. Eredménytelenül sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem hívta fel a felperest az „easterndale” és „tuningdale” felhasználók letiltása érdekében általa kezdeményezett kérelmekre vonatkozó adatok közzétételére, mert erre a tényre az alperesek hivatkoztak, ezért őket terhelte az állítás bizonyítása. De korábban a perben nem is vitatták, hogy ezen nevek alatt részt vettek az elektronikus kereskedésben.

A II. rendű alperes azon védekezése kapcsán, hogy a perre nem adott okot, mert a kifogásolt magatartásokkal még a perindítás előtt felhagyott és adatot is szolgáltatott, a fellebbviteli bíróság hangsúlyozza, hogy amennyiben a jogsértés ténye egy adott időszakra megállapítható, akkor annak megállapítása és egyes objektív jogkövetkezmények alkalmazása alól nem menti ki az alpereseket, hogy utóbb felhagytak a bitoló tevékenységgel. Emellett a felperes által az „e.”-től beszerezett és az alperesek részéről szolgáltatott adatok között ellentmondás feszült, amit a fellebbezés sem oldott fel. Ezért megfelelően járt el az elsőfokú bíróság, amikor a jogsértéssel összefüggésbe hozható gazdagodás mértékének meghatározásánál a Ptk. 359. § (1) bekezdésének az általános kártérítést szabályozó rendelkezéséből indult ki, rámutatva, miszerint ez olyan objektív jogkövetkezmény, ami a szerzői jog hasonló jogintézményéhez áll közel és a jogsértő által elért gazdagodás elvonását célozza. Azzal is egyetértett a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság az „e...”-től nyert 6/F/3., illetve 8/F/2. jelzés szerinti értékesítési adatok alapul vételével számította ki a felperesi számítási módot elfogadva az alperesek közös jogsértésének időpontjára jutó 4.284 euró marasztalási összeget. A Ptk. 334. § (1)-(2) bekezdései és a 344. § (1) bekezdésének felhívásával helyesen mondta ki az alperesek egyetemleges helytállási felelősségét, mert az összefonódás folytán nem volt elhatárolható, hogy milyen mértékben eredményezte a jogsértéssel elért gazdagodást az I. rendű alperesi társaság, illetve ügyvezetőjének, a II. rendű alperesnek a magatartása. Alaptalanul sérelmezte a fellebbezés a marasztalási összeg euróban történt meghatározását, mert a perben tartott utolsó tárgyaláson tett nyilatkozata szerint a felperes ebben kérte a gazdagodást megítélni, amit az indokolt, hogy az alperesek is ebben a pénznemben jutottak bevételükhöz.

Ugyanakkor eredményes volt a fellebbezés a 2006. június 6. és 2009. október 1. közötti időre a II. rendű alperestől követelt 11.934 euró elutasítására vonatkozóan. A másodfokú bíróság csupán egy napra találta igazoltnak az eladást, aminek értéke nem volt számottevő, a folyamatos eladásra felkínáláshoz pedig nem lehetett számszerűsíthető adatot hozzárendelni. Ezért a másodfokú bíróság a jogsértés csekély súlyára, az időmúlásra és a bizonyítás hiányára figyelemmel nem látta indokoltnak a II. rendű alperes vagyoni marasztalását és ebben a részében az elsőfokú ítéletet megváltoztatva a keresetet elutasította. A kifejtettek tekintetével a II. rendű alperes elévülési kifogása már nem nyert értékelést.

Az ítélet részbeni megváltoztatása folytán módosult a pervesztesség-pernyertesség aránya, mert a felperes a II. alperessel szemben nagyobb részben pervesztesnek tekinthető. A felperes oldalán azonban számításba kellett venni az előlegezett költségeket is, és mindezt értékelve a másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdésének alkalmazásával az alpereseket egyetemlegesen terhelő, felperesnek megfizetendő perköltséget 500.000 forintra mérsékelte.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdésének alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit a II. rendű alperesi jogsértés és a gazdagodás visszatérítése körében részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

A másodfokú perköltség megállapításánál a fellebbviteli bíróság ugyancsak a Pp. 81. § (1) bekezdése szerint járt el. Abból indult ki, hogy a II. rendű alperes fellebbezése 11.934 euró gazdagodás iránti igény elutasítása és egy védjegy bitorlása tekintetében részben eredményre vezetett, ugyanakkor a felperes pernyertes lett 4.284 euró marasztalási összeg és mindhárom védjegy bitorlása tekintetében. Ezért a fellebbviteli bíróság úgy rendelkezett, hogy felmerült költségeiket a felek maguk viselik.

A II. rendű alperes illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes a pervesztességéhez igazodó mértékben a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdése szerint köteles megfizetni az államnak külön felhívásra, míg a további illetéket az állam viseli a 13. § alapján.

, 2013. január 22.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: